

JASSÓ JUDIT

3 rövid és 1 kevert

1

A női kérdést vegyük elő, szólt
Szigorúan Szapphó.
Az ott, habzott szánk a nevetéstől.
Mosdó szélén pipereszappan.

2

Húst akartam enni.
Az egész város nagy, szomorú kirakat,
Fékek, fogak csikorgatása,
Húst, húst, húst.

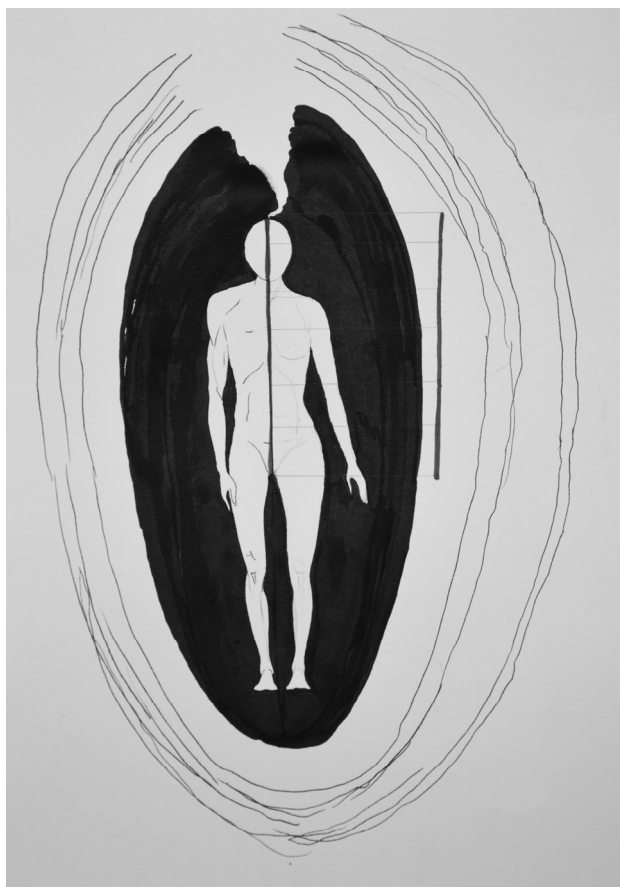
A kolbászt kettétörök csomagoláskor.
A pénztárnő sztornózza a vágat,
Kerül, amibe kerülhetsz.
Legyél szíves, ne fintorogj.

A füstölt íz kimoshatatlan.
Idő, míg lekopik, krumplipucolások
Meg aktatologatások közt,
Nagy nyilvánosság előtt.

3

Szapphó stoppal megy kirándulni,
Öt kilométerenként meg-megáll.
Egy búzatábla szélén belevág hajába,
S az ég felé csattogtatja ollóját.
Ha nem veszi föl senki, visszafelé
Gyalogol, csak autóval halad előre.
Fogalma sincs, hol éri az este.
E versben alkony, ágy, vacsora nincsen.
Mikor egy sofőr elkéri tőle a számát,
A papírra leírja: Σαπφώ.
Mintha matematika-feladvány lenne,

Ebben és benne is van, ami görög.
A délután leül, fáradt, öreg kutya,
A sofőr elalszik, Szapphó kiszáll, rágyújt.
Rímekre gondol, mint elmúlt álmokra,
Bár elmondhatná valakinek anyanyelvén.
Ne jusson eszébe, hogy elfelejtett számolni,
Jobb is, ha egy magányos nő nem kirándul stoppal.

FÉRFI OLDAL, NŐI OLDAL, 2014, indigó rajz, tinta, ceruza, 25×35 cm